

Николачко (Развълнуванъ, сѣда)

Не мога да му простя азъ, толкозъ пари ми изяде. Ний паритѣ ги печелимъ съ трудъ, съ потъ. (Изважда тефтерчето си, разтваря го като да пише, но пакъ го туря въ джеба си). Ако ми стояха тѣзи пари, кжщата си откога да я до-
правя.

Г-жа Антонина

Кажы, кажы какъ го хванаха.

Николачко

Какъ го хванаха. Той мисли, че като е турилъ очила, нѣма да го позная. Най-напредъ го видѣхъ, че влѣзе у васъ, Стаменке.

Стаменка

У насъ? (Поглежда Аничка. Поглеждатъ я и другитѣ).

Николачко

Влѣзе и се забави. Но и азъ не се махнахъ. По едно време излѣзе отъ градината, отъ дърветата... Оглежда се като апашъ. Дръжъ! — казвамъ на стражара. Той взе да бѣга, но при фурната — срещнаха го и спрѣха други. Хванаха го.

Г-жа Антонина

Раненъ билъ, казватъ. Закараха го въ участъка.